

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției și Simion Guțu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Simion Guțu împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarat de către Ministerul Justiției și Simion Guțu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 11 mai 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 28 noiembrie 2014, Simion Guțu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, fiind împuternicit la data de 17 mai 2006 de către adunarea reprezentanților membrilor CCL nr. 65 și în calitate de membru al CCL nr. 65, la data de 29 mai 2006, a depus cerere cu privire la contestarea acțiunilor executorului judecătoresc N. Zaporojan, anularea sechestrului din 18 februarie 2002 și recunoașterii ilegalității licitațiilor de vânzare a blocurilor de locuit nefinalizate din 05 martie 2002 și 26 martie 2002, solicitând și repunerea în termen.

Menționează că, prin încheierea Judecătoriei Bălți din 05 iunie 2006 nu a fost dat curs cererii sale pe motiv că, el nu are împuterniciri de reprezentare în instanță și trebuie să achite taxa de stat.

Consideră că, instanța de judecată ilegal l-a obligat să achite taxa de stat în mărime de 90 lei.

Susține că, la data de 24 iulie 2006, a înaintat cerere de recuzare judecătorului Ion Talpă, care a fost admisă, iar cauza a fost transmisă spre judecare

unui judecător, căruia îi expirase împuternicirile de exercitare a funcției de judecător și nu a fost reconfirmat în funcție.

Afirmă că, la data de 28 septembrie 2006, creditorul BC „Banca Socială” a înaintat cerere de recuzare judecătorului Eduard Rățoi pe motiv că, la data de 08 mai 2006, au expirat împuternicirile judecătorului, deoarece conform Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 36 - III din 8 mai 2001, judecătorul Eduard Rățoi a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria mun. Bălți pe un termen de 5 ani și termenul de exercitare a funcției de judecător la data repartizării cauzei pentru judecare era expirat și nu a fost prelungit, cererea de recuzare fiind admisă.

Relevă că, prin încheierea Judecătoriei Bălți din 27 noiembrie 2006 a fost scoasă de pe rol cererea sa cu privire la ilegalitatea acțiunilor executorului judecătoresc și declararea nulității licitației pe motiv că, el și reprezentantul Svetlanei Chesari n-au confirmat împuternicirile sale în conformitate cu art. 80 CPC și art. 252 din Codul civil.

Mai relevă că, la data de 18 ianuarie 2007, Curtea de Apel Bălți a admis recursul declarat de către el, a casat încheierea Judecătoriei Bălți și a restituit cauza spre rejudecare în Judecătoria Bălți, în același complet de judecată, constatând că, el a avut dreptul de a semna și a depune cererea în judecată.

Invocă că, la data de 22 martie 2007, a înaintat cerere de recuzare tuturor judecătorilor Judecătoriei Bălți, invocând ca temei faptul că, pe parcursul unui an de zile de când durează examinarea litigiului au fost schimbați mai mulți judecători, dar de fiecare dată sub diferite pretexte, examinarea cauzei se tergiversează și nejustificat cauza este scoasă pe rol.

Menționează că, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 mai 2007 a fost admisă cererea de recuzare a tuturor judecătorilor Judecătoriei Bălți, fiind constatată că, există bănuieli precum că, nepărtinirea judecătorilor Judecătoriei Bălți ar putea fi știrbită și a fost strămutată cauza la Judecătoria Sîngerei.

Susține că, prin hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 01 noiembrie 2007 a fost respinsă cererea, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 martie 2008 a fost admis apelul declarat de către Simion Guțu, casată integral hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 01 noiembrie 2007 și restituită cauza spre rejudecare la Judecătoria Sîngerei, în alt complet de judecată.

Afirmă că, prin hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 14 noiembrie 2008 a fost respinsă cererea de contestare a acțiunilor executorului judecătoresc depusă de către Simion Guțu, membru și reprezentant al CCL nr. 65, ca neîntemeiată și înaintată cu depășirea termenului de adresare în instanță, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2009 a fost admis recursul declarat de Simion Guțu, reprezentant al CCL nr. 65, casată integral hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 14 noiembrie 2008 și restituită cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Relevă că, prin hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 26 iunie 2009 a fost respinsă cererea înaintată de Simion Guțu, reprezentant al CCL nr. 65 cu privire la contestarea acțiunilor executorului judecătoresc ca neîntemeiată.

Mai relevă că, la data de 26 iunie 2009, a contestat hotărârea Judecătoriei Sîngerei la Curtea de Apel Bălți.

Menționează că, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2009 a fost respinsă cererea Curții de Apel Bălți privind strămutarea cauzei și cauza a fost restituită Curții de Apel Bălți pentru examinare în ordine de recurs.

Susține că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2010 a fost admis recursul declarat de Simion Guțu, casată integral hotărârea Judecătoria Sîngerei din 26 iunie 2009 și restituită cauza spre rejudecare în instanța de drept comun a Judecătoria Sîngerei.

Afirmă că, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2010 a fost respinsă propunerea de recuzare înaintată de Simion Guțu și reprezentantul reclamantului Chesari a tuturor judecătorilor Judecătoria Sîngerei și a fost restituită cauza spre judecarea recursului la Judecătoria Sîngerei.

Relevă că, prin hotărârea Judecătoria Sîngerei din 05 octombrie 2010 cererea sa a fost respinsă, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2011 a fost admis recursul declarat de Simion Guțu, casată integral hotărârea primei instanțe și cauza a fost restituită spre rejudecare la Judecătoria Fălești, deoarece la Judecătoria Sîngerei nu au mai rămas judecători, care sunt în drept să judece cauza și nu s-au expus asupra fondului cauzei.

Mai relevă că, prin încheierea Judecătoria Fălești din 27 ianuarie 2012 procesul a fost încetat din motivul lichidării Oficiului de executare Bălți și a Departamentului de executare.

Invocă că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2012 a fost admis recursul declarat de către Simion Guțu, casată încheierea Judecătoria Fălești din 27 ianuarie 2012 și restituită cauza spre rejudecare în Judecătoria Fălești, în același complet de judecată.

Menționează că, prin hotărârea Judecătoria Fălești din 04 februarie 2013 cererea sa a fost respinsă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013 a fost respins apelul declarat de Simion Guțu și menținută hotărârea primei instanțe.

Susține că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013 apelul declarat de către Cooperativa de construcție a locuinței nr. 65 a fost restituit în temeiul art. 369 alin. 1) lit. d) CPC.

Afirmă că, la data de 16 decembrie 2013, el a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 martie 2014 recursul declarat de către Simion Guțu a fost respins și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013.

Relevă că, la data de 11 ianuarie 2014, Simion Guțu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2014 a fost restituit recursul declarat de către Simion Guțu.

Mai relevă că, la data de 25 februarie 2014, Simion Guțu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013 și a solicitat repunerea în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2014 a fost respins recursul declarat de către

Simion Guțu și au fost menținute decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Fălești din 04 februarie 2013.

Menționează că, instanțele de judecată nu au respectat prevederile art. 192 alin.(1) CPC, iar prin nerespectarea acestor prevederi, litigiul a fost examinat timp de 7 ani și jumătate, astfel, fiind încălcat art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Solicită constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului material în sumă de 50000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei pentru fiecare reclamant.

Ulterior, Simion Guțu și reprezentantul acestuia, avocatul Igor Ciuru au depus cerere de completare a temeiurilor acțiunii, invocând că, cauza civilă a fost examinată de către instanțele naționale pe parcursul a 08 ani de zile, cererea de chemare în judecată fiind depusă la data de 29 mai 2006, iar decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție a fost adoptată la data de 28 mai 2014.

Mai invocă că, timp de 08 ani de zile au avut loc 75 ședințe de judecată și a fost judecată de 3 judecătoria: Judecătoria Bălți, Judecătoria Sîngerei și Judecătoria Fălești, două instanțe de apel: Curtea de Apel Bălți și Curtea de Apel Chișinău, precum și de Curtea Supremă de Justiție.

Relevă că, timp de 8 ani de zile cauza a fost examinată de 9 judecători în cadrul instanțelor de fond: 4 judecători din cadrul Judecătoriei Bălți, 4 judecători din cadrul Judecătoriei Sîngerei, un judecător din cadrul Judecătoriei Fălești; 25 judecători din cadrul Curților de Apel Bălți și Chișinău.

Susține că, la Judecătoria Bălți cauza s-a examinat timp de 01 an (29 mai 2006 - 20 iunie 2007), la Judecătoria Sîngerei 03 ani și 09 luni (20 iunie 2007 - 28 februarie 2011), pe cînd la Judecătoria Fălești cauza a fost examinată timp de 02 ani (28 februarie 2011-04 februarie 2013).

Menționează că, timp de 08 ani de zile au fost adoptate 6 hotărâri ale instanțelor de fond, care au fost casate de către instanța de apel și tocmai peste 06 ani și 08 luni a fost adoptată prima hotărâre a instanței de fond, menținută de Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție.

Consideră că, judecarea cauzei pe parcursul a 08 ani de zile este rezultatul multiplelor încălcări comise de către instanțele de fond, care au adoptat hotărâri ilegale (casate de instanța de apel), dar și din vina Curții de Apel Bălți, care contrar normelor imperative prevăzute de art. 192 CPC, nu a atras atenție instanțelor de fond asupra termenului rezonabil de judecare a cauzei.

De asemenea, consideră că, a fost încălcat reclamanților dreptul la un proces echitabil garantat de către art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 4, 9, 192 CPC, astfel încît sunt suficiente temeiuri pentru a constatat în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului cauzat.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 mai 2015 a fost admisă parțial acțiunea, a fost constatată încălcarea dreptului lui Simion Guțu la judecarea în termen rezonabil a cauzei și au fost încasate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Simion Guțu suma de

20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 6 858,60 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale, prima instanță a reținut că, Simion Guțu are dreptul la repararea prejudiciului moral prin prisma Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, or, cauza, fiind pusă pe rol încă în luna iunie 2006, s-a examinat pînă la 28 mai 2014, aproximativ 08 ani.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, în susținerea acestei poziții vin amânările neîntemeiate ale ședințelor de judecată admise de Judecătoria Sîngerei și Judecătoria Fălești, casarea încheierilor emise pe marginea cauzei, care reprezintă în esență un viciu procedural, casarea de către Curtea de Apel Bălți a tuturor hotărârilor instanțelor de fond și durata totală a procesului de 08 ani, iar prin prisma art. 61 alin. (1) CPC, instanțele de fond urmau să pună capăt cererilor de amânare și să ia toate măsurile întru respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei.

La stabilirea prejudiciului moral cauzat reclamantului prin încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 20 000 lei, prima instanță a ținut cont atît de comportamentul părților, cît și al instanței de judecată, din cauza căroră a fost amînată examinarea cauzei de mai multe ori, ceea ce a dus la tergiversarea examinării cauzei.

La respingerea pretenției cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 50 000 lei, prima instanța a concluzionat că, Simion Guțu nu a prezentat nici o probă în susținerea cerinței sale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 au fost respinse apelurile declarate de către Simion Guțu și Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Totodată, instanța de apel, referitor la pretenția reclamantului Simion Guțu cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil la judecarea cauzei și repararea prejudiciului moral și material cauzat în numele CCL nr. 65, a reiterat că, acesta este neîntemeiată, or, Simion Guțu nu a prezentat împuterniciri de a înainta această acțiune în numele CCL nr. 65 în modul prevăzut de art. 75 CPC sau a fiecărui membru al CCL nr. 65.

La data de 28 iunie 2016, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca tardivă.

În motivarea recursului a invocat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele au aplicat eronat normele de drept material și procedural și au apreciat arbitrar probele.

Susține că, cererea de chemare în judecată urma a fi depusă în termen calculat de la 20 ianuarie 2014, însă aceasta este semnată de către intimat la data de 25 noiembrie 2014, adică a fost depusă peste termenul de 6 luni expres stabilit în art. 3 alin. (2) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Consideră că, termenul de înaintare a acțiunii nu urmează a fi calculat de la data de 28 mai 2014, cînd prin decizia Curții Supreme de Justiție a fost respins

recursul repetat declarat de către Simion Guțu, deoarece termenul de 2 luni de declarare a recursului este un termen de decădere și nu poate fi restabilit conform art. 434 alin. (2) CPC.

Afirmă că, în speța principală, în care se pretinde că a fost încălcat termenul rezonabil de judecare a cauzei, intimatul-reclamant participă în calitate de reprezentant împuternicit de către adunarea reprezentanților membrilor CCL nr.65, însă în prezenta cauză, o asemenea împuternicire de a înainta acțiunea în numele CCL nr. 65 nu este probată în modul stabilit de art. 75 CPC.

Relevă că, conform raportului pe cauză prezentat de Judecătoria Fălești, examinarea de lungă durată a cauzei a fost determinată de comportamentul părților în proces, inclusiv al reclamantului în speță, care fie nu s-a prezentat la ședințele de judecată, fie a solicitat amânarea cauzei din diverse motive, fie a înaintat multiple cereri de recuzare a judecătorilor, cereri de modificare a acțiunii, de reclamare a probelor sau cereri de asigurare a acțiunii, exercitând și căile de atac cu solicitări de rejudecare a cauzei, împiedicând astfel examinarea cu celeritate a cauzei de către instanțele de judecată.

Consideră că, în aceste circumstanțe, se evidențiază un comportament intolerabil din partea părților și participanților antrenați în proces, ceea ce a dus la tergiversarea examinării cauzei, iar conform art. 2 alin. (2) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Mai relevă că, din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este de reținut că, ceea ce li se pretinde părților este o „diligentă normală” în cadrul procesului național, avînd drept scop finalizarea acestuia (Pretto și alții c. Italiei, par. 33; decizia din 2 iulie 1997, Hervouet c. Franței). Atunci cînd constată că, părțile nu au dat dovadă de o asemenea diligentă, Curtea reține faptul că acest lucru reprezintă un element obiectiv, în favoarea statului-parte la Convenție (Hotărârea din 23 aprilie 1987, Poiss c. Austriei, par. 57).

Consideră că, cheltuielile de judecată, dispuse spre încasare, sunt neîntemeiate și exagerate, or, prima instanță nu a luat în considerație dacă suma cheltuielilor de asistență juridică este rezonabilă, reală și necesară la soluționarea cauzei de o complexitate redusă, nefiind ridicate careva probleme juridice în speță, apreciind aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, astfel încît nefiind efectuat un volum de lucru substanțial.

La fel, consideră că și încasarea cheltuielilor de transport sunt inexplicabile, deoarece tichetele prezentate nu reflectă direcția tur-retur de deplasare, respectiv nu pot fi acceptate ca probe.

La data de 29 iunie 2016, Simion Guțu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanța a aplicat eronat normele de drept

procedural și a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, art. 432 alin. (3) lit. d) CPC.

Menționează că, în calitate de membru al CCL nr. 65 și în calitate de reprezentant al CCL nr. 65, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil la judecarea cauzei, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Susține că, prima instanță nu a constatat care sunt toate cerințele înaintate de reclamanti și, anume, că cerința cu privire la repararea prejudiciului moral se referă pentru toți membri CCL nr. 65.

Afirmă că, înaintând cererea de chemare în judecată, a urmărit ca scop faptul ca fiecare membru al CCL nr. 65 să fie despăgubit, deoarece fiecare membru al cooperativei a avut de suferit în rezultatul tergiversării și încălcării termenului rezonabil de judecare a cauzei.

Consideră că, instanța a emis o hotărâre nemotivată, prin faptul că nu s-a expus asupra tuturor capetelor de cerere.

Relevă că, instanța de apel a reparat omiterea primei instanței și s-a expus în privința cerinței de reparare a prejudiciului moral pentru fiecare membru al CCL nr.65, respingând cerința pe motiv că, Simion Guțu nu a avut împuterniciri din partea membrilor CCL nr. 65.

Mai relevă că, instanța de apel și prima instanță nici nu au pus în discuție problema împuternicirilor sale din partea membrilor CCL nr. 65, cu toate că deținea astfel de împuterniciri.

Consideră că, instanța de apel și prima instanță, prin respingerea cerinței înaintată de către el în calitate de reprezentant și membru al CCL nr. 65 cu privire la repararea prejudiciului moral în favoarea fiecărui membru al CCL nr. 65, a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Prin referința depusă la data de 15 septembrie 2016, Simion Guțu a solicitat respingerea recursului declarat de către Ministerul Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile au fost depuse în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursurilor.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Simion Guțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Simion Guțu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile Ministerului Justiției și al lui Simion Guțu ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Simion Guțu se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic